

เทศน์อบรมฆราวาสเนื่องในวันเข้าพรรษา ณ วัดป่าบ้านตาด

เมื่อวันที่ ๑๘ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๑

ให้มีคำสัตย์คำจริงบังคับตน

ทองคำ ๑๑,๗๖๐ กิโล คิดเป็นเงินบาท ๑๒,๒๒๗,๕๗๗,๖๐๐ บาท หลังจากมอบเข้าคลังหลวงแล้วได้ทองคำประเภทน้ำไหลซึม ๑๒๒ กิโล ๕๕ บาท ๖๒ สตางค์ รวมทองคำทั้งหมดที่มอบแล้วและยังไม่ได้มอบเป็นทองคำ ๑๑,๗๖๐ กิโล ๒๒ บาท ๗๓ สตางค์ กรุณาทราบตามนี้ นี่เราขนเข้า ๆ ให้ได้มาก ๆ

บัดนี้ต่อไปพระท่านก็ตั้งหน้าตั้งตาทำข้อวัตรปฏิบัติในพรรษา ๓ เดือน อย่างเข้มงวดกวดขัน บิณฑบาตท่านจะรับเฉพาะมาในนี้เท่านั้น ก็ตั้งที่เคยปฏิบัติมาทุกปี รับเฉพาะบิณฑบาต ได้แล้วก็หยุด ๆ รุดงควัตรท่านรับเฉพาะของที่ตกมาในบาตร จากนั้นท่านก็ไม่รับ ท่านผู้ที่จะใส่บาตรก็ให้มารอใส่ตามนี้ จุดสุดท้ายตรงนี้

ให้พากันตั้งอกตั้งใจปฏิบัตินะ วันเข้าพรรษาจากนี้ไปสามเดือน เขาติดคุกติดตะรางมากกว่านี้เขายังติดได้ เราติดคุกเพื่อไปสวรรค์นิพพานทำไมจะไปไม่ได้วะ ต้องมีคำสัตย์คำจริง ฟัน้องทั้งหลายอย่าหละหละ การปฏิบัติตัวอย่าหละหละ เวลาจริงจริงเต็มเหนี่ยวอย่างนั้นถึงถูกต้อง ทำอะไรหละหละ ๆ ขาดไปหลุดไปหายไปใช้ไม่ได้ว่าอะไรเป็นอันนั้น ว่าอะไรเป็นนั้น ขาดสะบันไปเลย นั้นถูกต้อง

วันนี้เป็นวันที่ท่านปฏิบัติต่ออรุณควัตร รับเฉพาะบิณฑบาตมาถึงนั้นแล้วหยุด ๆ เท่านั้นเอง ทำอย่างนี้มาทุกปี เราเคยพาพระทำอย่างนี้มาตั้งแต่สมัยอยู่กับหลวงปู่มั่น บ้านโคกนามน หนองผือนาใน ก็ปฏิบัติอย่างนี้เรื่อยมาจนกระทั่งท่านนิพพาน เราก็สืบทอดมาเรื่อย ๆ พอวันเข้าพรรษาพระสมათานอรุณควัตรทั้งหมด ไม่ได้รับสิ่งของที่ตามมา บิณฑบาตมาได้ในบาตรเท่าไร ๆ เอาเท่านั้น ๆ อย่างนั้นเรื่อยมา ปีนี้ก็เหมือนปีทั้งหลาย

ในพรรษานี้ขอให้มีคำสัตย์ความจริงติดตัวติดใจบ้างนะ เราจะทำอะไรในพรรษานี้ด้วยคำสัตย์คำจริงให้ทำอย่างจริงจัง เช่นใส่บาตรไม่ให้ขาดแม้วันหนึ่งไม่ให้ขาดเลยก็ให้เป็นอย่างนั้น จะกึ่งก็ก็ตาม แม้ที่สุดวันละองค์ก็ไม่ขาด คำสัตย์ความจริงที่จะให้ท่าน ให้มีคำสัตย์คำจริงบังคับตน ๆ ถ้าไม่มีคำสัตย์คำจริงจิตใจมันเหลวไหล เพราะกิเลสตัวเหลวไหลนั้นแหละพาให้จิตใจเหลวไหล กิเลสตัวเดียวเท่านั้นที่ขวางหัวใจสัตว์โลกอยู่ ทำอะไร ๆ ขึ้นชื่อว่าความดีไม่สะดวกเลย ถ้าเป็นความชั่วแล้วไหลเลย ๆ ถ้าเป็นความดีไม่สะดวก คือกิเลสขวางหัวใจสัตว์โลกนั้นละ อย่าเอามาให้ขวางหัวใจเรา เราตั้งสัจจะอธิษฐานไว้อย่างไรให้ปฏิบัติตามนั้น ยากลำบากไม่สนใจ ให้เดินตามคำสัตย์ความจริงที่ตั้งไว้แล้วโดยถูกต้อง ไม่ให้คลาดเคลื่อน นั้นถูกต้องดี

คลุกคลานเราก็อทนเอา เพราะได้ใช้มันมานาน ได้ ๙๕ ปี จะเต็มวันที่ ๑๒ สิงหาคมวันนี้ ได้ปฏิบัติมันมาได้ ๗๓-๗๔ ปี นับตั้งแต่วันบวชมา รักษาศีลรักษาศรัทธาไม่ให้ต่างพร้อยทะลุขาด ให้มีความภาคภูมิใจในตัวเองตลอดมาจนกระทั่งปานนี้

นี่ก็อายุจะ ๙๕ วันที่ ๑๒ สิงหา เรียกว่า ๙๕ ปี เวลานี้มันปล่อยไปหมดแล้วละ มันเป็นของมันเองนะในธาตุในชั้นนี้ ปล่อยข้างนอกปล่อยเข้ามาๆ ไม่ค่อยสนใจกับอะไร ดูแต่ธาตุแต่ชั้นเคลื่อนไหวอันนี้ชำระถูตรูทหมด เคลื่อนไหวที่ไหนมีแต่ผลลบบๆ จะพาเจ้าของให้ลำบาก เช่นลัมลูกคลุกคลาน บางทีลัมก็มี ได้ระวัง ลูกขึ้นก็ต้องระวัง จะก้าวเดินเห็นไปไหนต้องระวัง แต่ไม่เคยลัมละ เพราะสติมันดี สตินี้ดี ฝึกแล้วสติกับจิตเป็นอันเดียวกัน ไม่มีเปลอ เปลอเมื่อไรไม่มี นี่เรียกว่าฝึกตายตัว สติที่แยบๆๆ เป็นสติประเภทหนึ่ง สติที่อยู่กับหัวใจนี้เป็นสติประเภทหนึ่ง สติประเภทนี้ไม่เปลอ แต่สติประเภทที่เปลออันนั้นไม่เปลออันนี้เป็นธรรมดา สติภายในไม่เปลอ ท่านว่า สติวินัย สตินั้นละเป็นเครื่องนำโทษนภัยออก ไม่มีสติมีแต่โทษไหลเข้ามาๆ

นี่ดูเหมือน ๕๐ กว่าปีแล้วมังตั้งวัดนี้ พ.ศ.๒๔๙๘ จำพรรษาที่จันทหรืออะไร ๒๔๙๙-๒๕๐๐ จำที่นี้เรื่อยมาจนกระทั่งปานนี้ ดูเหมือนจะได้ ๕๑-๕๒ ปี มาอยู่นี้ได้ ๕๑-๕๒ ปี พาพระเถรมาอยู่ที่นี่ พระในนี้มีทุกภาคไม่เคยขาด วัดป่าบ้านตาดพระมากที่สุดต้องได้กตเอาไว้ๆ ตลอด นี่ก็ว่าจะให้ ๕๘ ตามเดิม ไม่อยู่ ฟาดถึง ๖๑ มันมาอย่างไรก็ไม่รู้ละ ๖๑ มามากมาน้อยก็ขอให้เป็นระเบียบเดียวกัน เช่นธนบัตรใบละ ๑๐ บาท ๑๐ เหมือนกันหมด ไม่ด้อยราคา ไม่เสียศักดิ์ศรีของเงิน มีจำนวนเท่าไรราคาเท่ากันหมด พระมีเท่าไรมีคุณค่าในศีลในธรรมด้วยกันหมดดี ถ้าศีลธรรมขาดไม่เป็นท่านะศีลธรรมเป็นของสำคัญ เป็นเครื่องประดับตน ศีลธรรมท่านถือสำคัญมากที่สุด

เราจะเห็นได้ชัดเวลาไปอยู่ในป่าลึกๆ สติกับจิตติดกันอยู่ตลอดเวลาจะไม่กลัวเดินจงกรมนี้เสื่อกระหึ่มๆ เสื่อโครงใหญ่ เขาร้องไปตามประสาทของเขา เราก็เดินจงกรมเขาก็ไปของเขาธรรมดา ไม่มีตื่นตื่นต้อกันนะ ทางนี้ก็ธรรมรักษาใจ ใจเมื่อธรรมรักษาไม่มีอะไรเข้ามาเกี่ยวข้องทำลายได้เลย เป็นใจที่อบอุ่นสม่ำเสมอ เดินจงกรมอยู่ในท่ามกลางของเสื่อมันคำรามหรือมันร้องมันครางอยู่ตามประสาทของมันได้อย่างสบาย นี่ละท่านภาวนา

คนเราเมื่อสละหมดทุกอย่าง คุณค่าราคานี้ละทำให้เกิดความกลัวความสะดุ้งหวาดเสียว พอสละอันนี้ออกหมดแล้วยังเหลือแต่ตัวล่อนจ้อน เดินอยู่ที่ไหนไม่มีกลัวพอว่าเจ้าของหมดราคาเท่านั้นไม่กลัวนะ หมด ทุกอย่างเดินได้สบายอยู่ได้สบาย ในท่ามกลางเสื่อกระหึ่มๆ ก็อยู่ได้สบาย ถ้าว่าตัวมีราคาเสียวอย่างเดียวมันละมันสร้างพิน

สร้างไฟ ความสะดุ้งความกลัวมาในเวลาที่ว่าตัวมีราคา พอสละออกหมดเหลือแต่ธรรม กับใจให้อยู่ด้วยกัน ๆ แล้วไม่กลัว ไม่กลัวอะไรเลย อยู่สบาย ๆ

ตั้งแต่นี้ต่อไปพระท่านก็จะรับบาตร ที่เคยรับเป็นประจำไปจนกระทั่งออกพรรษา พี่น้องทั้งหลายอยากจะใส่บาตรก็ให้มารอใส่บาตรอยู่ที่สุดท้ายของท่าน ท่านจะรับแค่นั้นเป็นจุดสุดท้าย รับที่นั่น แล้วก็เข้าศาลา ๆ เลย พระที่ตั้งใจต่ออรรถต่อธรรม แล้วท่านไม่ค่อยสนใจกับอาหารการกินนะ ท่านทำไปอย่างนั้น เช่นจุดดวงควัตรก็ให้อยู่ในขอบเขต ไม่ให้มันเลยนั้น อย่างมากไม่ให้เลย มากกว่านั้นพอยังชีวิตให้เป็นไปเท่านั้น ท่านไม่ได้สนใจอาหารการกินว่าจะไรเอร็ดอร่อย ไม่เอร็ดอร่อย ท่านไม่สนใจ ธรรมมีคุณค่าราคาและรสชาติสูงส่งยิ่งกว่าสิ่งใด จิตท่านมุ่งต่อธรรมเสียอย่างเดี๋ยวลบล้างการอยู่การกินการหลับการนอนที่เป็นเครื่องกังวลได้หมดเลย ไม่ยุ่งกับอะไร นั่นละท่านปฏิบัติธรรมท่านปฏิบัติอย่างนั้น

ในสายพ่อแม่ครูจารย์มั่นเรานี้ก็สืบสายต่อเนื่องกันมา บรรดาพระท่านผู้ปฏิบัติดี ปฏิบัติชอบอริยของท่านกลายเป็นพระธาตุ เวลาท่านมรณภาพแล้วมีไม่น้อยนะ มีมาก องค์นั้นนิพพานที่นั่น องค์นี้มรณะที่นี้ที่นั่น ๆ แล้วอริยของท่านกลายเป็นพระธาตุ ๆ ในสายหลวงปู่มั่นนี้มีมากทีเดียว ท่านรู้ของท่านเจียบ ๆ บรรดาครูบาอาจารย์อยู่ที่ไหนพระ เณรล้อม ท่านจะรู้เรื่องของกันหมด แต่เป็นวงภายใน รู้เหมือนไม่รู้ รู้ที่อยู่ใน องค์ไหนเป็นอย่างไร ๆ ท่านรู้ก่อนแล้ว เพราะลูกศิษย์กับครูอาจารย์คุยกันก็ต้องเปิดเผย ธรรมะต่อกันเพื่อเป็นคติเครื่องเตือนใจ ชักจูงจิตใจกันไปด้วยการพูดการจาให้มีกำลังใจ

เพราะฉะนั้นบรรดาพระทั้งหลายที่อยู่กับครูอาจารย์ ทราบเรื่องของอาจารย์ ทั้งนั้น อาจารย์เป็นอย่างไร อาจารย์องค์ไหนเป็นอย่างไร ๆ ทราบ คือจิตของท่านถอดออกมาสอนลูกศิษย์ลูกหา ถอดออกมาสอน บรรดาลูกศิษย์ที่อยู่วงใกล้ชัฏรู้หมด แต่คนอื่นไม่รู้ ท่านไม่พูด อยู่วงภายใน รู้กันโดยเฉพา ที่นี้พอมรณภาพแล้วอริยองค์นี้กลายเป็นพระธาตุ องค์นี้กลายเป็นพระธาตุ เป็นไปอย่างนั้นนะ นี่ละธรรมของพระพุทธเจ้าคงเส้นคงวาหนาแน่น ถ้าใครปฏิบัติตามนั้นแล้วมรรคผลนิพพานเป็นปัจจุบันตลอด ไม่มีอดีตอนาคต ใครปฏิบัติมรรคผลนิพพานจะมีอยู่ในผู้นั้น ใครทำบาปทำกรรม บาปกรรม-ความทุกข์ความทรมานก็จะมีอยู่ในผู้ทำบาปทำกรรม ผู้สร้างความดีก็จะอยู่ในความดีของตน ให้พากันจดจำเอาไว้

ศาสนาของพระพุทธเจ้าของเราเป็นศาสนาที่คงเส้นคงวาหนาแน่นไปด้วยมรรคผลนิพพาน หรือว่าพุทธศาสนาคือตลาดแห่งมรรคผลนิพพานก็ไม่ผิด ขอให้ตั้งใจปฏิบัติเถอะ ใครจะพูดที่ไหนอย่าไปเอนเอียง เรื่องกิเลสมันเป่าธรรม มันเขย่าธรรมให้

ล้มเหลวไปได้ ถ้าธรรมแท้ไม่ยุ่งกับกิเลส กิเลสมันต่ำสุดยอด ธรรมสูงสุดยอด ไม่ต้องไปเอากิเลสมาเหยียบย่ำทำลายตัวเอง โดยกิเลสมันยุแห่ก่อกวนอย่างนั้นๆ นี่ศาสนา ล่วงมาแล้วเท่านั้นปีๆ นับแต่พระพุทธเจ้านิพพานมานี้ ๒๕๐๐ กว่าปี ผลของการทำดี ไม่มี นั่นกิเลสมันหลอก ทำบาปไม่ได้บาป ทำบุญไม่ได้บุญ อยากทำอะไรทำอันนั้น นั่นละตัวมันได้คือกรรมอันหนักหนา กรรมชั่ว

ถ้าผู้ที่ระวังฟังเสียงพระพุทธเจ้า พระพุทธเจ้าพูดเสียงเดียวเท่านั้นครอบ โลกธาตุ ไม่มีใครจะแม่นยำยิ่งกว่าเสียงของพระพุทธเจ้าที่รับสั่งออกมา สุวากขาโต ภคเวตา ธมฺโม พระธรรมตรัสไว้ชอบเรียบร้อยแล้ว ไม่มีใครตรัสชอบดียิ่งกว่า พระพุทธเจ้า ให้เอานี้เป็นหลักเป็นครูเป็นอาจารย์ คำพูดคำจาของใครก็ตามทั่วโลกมี แต่คำพูดเหลวไหลโลเล หาหลักหาเกณฑ์ไม่ได้ ไปที่ไหนก็ไขว้ก็คว่ำ ไม่มีหลักมีเกณฑ์ โลกนี้เราอย่าเข้าใจว่าเป็นโลกที่มีหลักมีเกณฑ์ ไม่มี สมบัติเงินทองข้าวของมีเป็นหมื่นๆ แสนๆ กองเท่าภูเขา มันก็เป็นกองอะไรไปเสีย ไม่ได้เป็นกองอรรถกองธรรมพอจะยัง เจ้าของให้มีความสุขความเจริญ เหมือนธรรมมีในใจจากการประพฤติปฏิบัติบำเพ็ญ ธรรม ให้เอาตรงนี้ ถ้าการประพฤติปฏิบัติธรรมใจเข้าสู่ธรรม ธรรมกับใจเป็นอัน เดียวกันแล้วอยู่ที่ไหนแน่นหนามั่นคงๆ ไม่สนใจว่าจะมีอะไร จะได้อะไร จะเสียอะไร ท่านไม่ยุ่ง มีแต่ธรรมกับใจสัมผัสสัมพันธ์กันอยู่ตลอดเวลา ไปที่ไหนท่านก็เย็นสบาย พากันจำเอานะ

วันนี้ก็ไม่พูดมากอะไรนักละ ตั้งแต่นั้นต่อไปก็ให้ทำหน้าที่ของตัวใครจะตั้งสั่งจะ อธิษฐาน มันมีหลายข้อนะที่จะตัดกิเลสตัวมันทำลายเรา เช่นการทำบุญให้ทานวัน หนึ่งๆ จะไม่ให้ขาด แม้ที่สุดได้พระองค์นี้เดียวใส่บาตรพระองค์เดียวก็เป็นทาน แล้ว ใครจะงดเว้นข้อที่เป็นข้าศึกแก่ตนเอง ศิลหามีอะไรเป็นพิษทั้งนั้น ทั้งห้าข้อตัดขาด สะบั้นไปเลยก็ได้ ปาณาฯ ฆ่าใครก็เป็นภัย ฆ่าตัวไม่เป็นภัยได้อย่างไร อทินนาฯ ขโมย ของใครๆ ก็เป็นภัย ยิ่งเจ้าของขโมยเจ้าของกระเป๋าทอดเป็นภัยหรือไม่เป็นภัย เทียว ตลาดเทียวไปเทียวมากลับมา เวลาไปกระเป๋าทอดนี่นะ เวลาขากลับมาเทียวแพบเลย นี่ เจ้าของขโมยเจ้าของ มีเท่าไรเอาไปหมด

ศีลห้ารักษาให้ดี ถ้าไม่เทียวเตร็ดเตร่เร่ร้อนเงินก็ไม่ค่อยสิ้นเปลือง ให้อธิษฐาน ปาณาฯ อทินนาฯ รักษาให้ดี ตั้งหน้าตั้งตารักษา สมบัตินี้เป็นของเรา ไม่ใช่เป็นของใคร เวลาจะเป็นจะตายจิตใจมันจะส่ายสั่น เวลาจะเป็นจะตายเจ็บมากปวดมากเท่าไรจิตมัน ไขว้มันคว่ำหาที่พึ่ง ถ้าจิตมีอรรถมีธรรม-มีการทำบุญให้ทานอยู่ที่ใจของตัวเองแล้วมัน จะวิ่งเข้ามาที่นี้ แล้วความเร่ร้อนหรือความไขว้คว่ำมันปิดออกๆ หมด เหลือแต่ความ แน่นหนามั่นคงของใจ นี่คือผู้สร้างความดีไว้เป็นสรวงของตัวเอง เวลาจะเป็นจะตายจิต

จะวิ่งเข้าสู่ที่พึ่ง หาที่พึ่ง บุญเป็นที่พึ่ง ถ้าใครไม่มีบุญก็ร้อน เรียกว่าร้อนกระวนกระวาย ตายจมไปเลย ถ้าใครมีบุญมีกุศลแล้วก็ดีก็ดีขึ้นเพื่อกุศลสูงขึ้นเรื่อยๆ ไปได้เลย จำเอานะ เอาละที่นี่จะให้พร

รับชมรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th

และทางสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*

พร้อมเครือข่ายทั่วประเทศ